

Van-e lendület a Lendület SE-ben?

Nemrégben alakult újjá a Lendület SE. A sportkör vezetői nagy tervekkel, elképzelésekkel láttak munkához. Mit sikerült ezekből megvalósítani, hogyan segítik a sportolni, szórakozni vágyó hallgatókat, dolgozókat orvosegyetemünkön? — erre kértünk választ.

A szakszervezet, az állami vezetés mind erkölcsileg, mind anyagilag támogatja az egyesületet. Elegendő pénz áll rendelkezésükre a szakosztályok fenntartásához, a felszerelésekre. Személyileg is segíti az egyesületet dr. Ormos Jenő professzor, a kulturális és sportbizottság elnöke, dr. Nyírádi László adjunktus, szakszervezeti titkár, dr. Simon Miklós professzor, a sportkör elnöke és dr. Dedk Ferenc gazdasági főigazgató.

Az oktatók, a dolgozók és a hallgatók társadalmi munkával segítették a különböző pályák létrehozását. Tollaslabda-pálya van a fogklinikán, röplabda-pálya a gyerekklubnál, udvarán. Ezek elkészítéséhez nagy segítséget nyújtott a gazdasági igazgatóság (salak, szállítóeszközök). Labdarúgó-mérkőzéseiket szép számú közönség előtt a „Libán” játsszák — nem valami eszményi környezetben. A tekézőknek bérletük van a SZAK-pályára, a kézi- és kosárlabda-mérkőzéseket az Ady téren bonyolítják le. A Jancsó kollegiumban létesített sportteremben három pingpongasztal, súlyemelőkészlet dobozóval, és három bordással biztosít lehetőséget a hallgatóknak rendszeres testmozgáshoz.

Az eddig eltelt idő is bizonyítja, jól számítottunk, amikor életre hívtuk, megszerveztük a sportkört — kezdi beszélgetésünket Benák András ügyvezető elnök, az egykori NB I-es focista, aki még ma is lelkes tagja a GH kispályás labdarúgó csapatának. — Meszszemenőn betölti hivatását, nagy lehetőségeket biztosítva a tömegsportnak. Közel 300-an (hallgatók, oktatók és dolgozók) versenyeznek rendszeresen a különböző szakosztályok házi és városi versenyein. Ehhez még hozzávehetjük azokat, akik alkalmanként, szórakozásból asztalitenisznek, tollaslabdának, vagy nyaranként a Tiszán eveznek. A vízisportot kedvelők 13 hajó — kétpárevezősök és kajakok — között válogathatnak. A természetjárás kedvelőknek sátor, kemping-felszerelés áll rendelkezésükre, melyeket bárki igénybe vehet. Jelenleg hat szakosztályunk működik. A labdarúgók — tíz csapatunk van — a házbajnokság mérkőzésein mérhetik össze tudásukat. A városi bajnokságban eredményesen szerepel női- és férfi kosár-, kézilabda, asztalitenisz és teke csapatunk.

A különböző szakosztályokban szorgalmasan versenyeznek a hallgatók, többen is kimagasló eredményeket érnek el sportágukban — tájékoztat Pelle István V. éves orvostanhallgató, a SZOTE KISZ sokat munkálkodó sportfelelőse. — Asztaliteniszben Sági László és Sisák Györgyi, kézilabdában Vörös László, Hódi Imre és Békási Koppány, kosárlabda csapatunkban a lá-

nyoknál Lajer Márta, Lángné Szombati Vera, Török Magdolna, a fiúknál Danis László, Olasz Tibor, Varga László hallgatók, dr. Tornóczy Szabolcs és dr. Csanádi Miklós oktatók a legjobbjaink.

A lehetőségekről a jövő terveiről a következőket mondta Benák András:

— A kulturális és sportbizottság évi 200 000 Ft-ot biztosít a sportkörnek, melynek majdnem fele kizárólag a tömegsporté. Felszerelésük bőséges és kifogástalan. Ezt az összeget arányosan osztjuk fel a szakosztályok között az igényeknek megfelelően. 1972-re terveztük, hogy a termálkút mögötti Rónk téren sportpályákat építünk. A szükséges munkálatok 80 százalékát társadalmi munkával kívánjuk megoldani. Ezen a kis sporttelepen lenne focipálya, kézi-, kosár-, tenisz- és röplabda-pálya. Ez még csak terv, de reméljük, az állami vezetés is hozzájárul kivitelezésükhöz.

A különböző házi versenyek rendezése, szervezése sok utánajárást igényel. Szinte minden klinikán, intézetben, és a diákok között is van, aki vállalja ezt a nem kis fáradságos igénylő munkát. Hogy csak pár nevet említsünk: dr. Mészáros Károly (gazdasági igazgatóság), dr. Kovács László (női klinika), dr. Tekulics Péter (gyerek-klinika), dr. Tóth Sándor (belklinika), dr. Kiss Attila (sebklinika), dr. Huszt Sándor (bőrklinika) az oktatók közül. A hallgatóktól Vörös László a kézilabda, Sági László az asztalitenisz, Olasz Tibor és Lajer Márta a kosárlabda és Hódi Imre a tollaslabda szakosztályt irányítja.

Az orvosegyetem szakszervezetének kezdeményezése mutatja, hogyan kell egy sportkört működtetni, amely nem a minőségi, de a tömegsport megteremtését tekintve elsődleges feladatának.

Gyürkí Ernő

50 éves az egyetemi sportmozgalom

A SZEOL SC elnöksége ünnepi ülésen emlékezett meg a szegedi egyetemi sport és testnevelés megindulásának 50. évfordulójáról. Az ünnepségen megjelentek dr. Nagy Lajos tanszékvezető egyetemi tanár, a SZEOL SC elnöke köszöntötte, majd dr. Kemenes Béla tanszékvezető docens, a sportklub elnökhelyettese méltatta a félvesszős egyetemi sportmozgalom jelentősebb állomásait, eredményeit. Ezt követően az MTS Csongrád megyei tanácsának nevében Szűcs Márton, az egykori sportolók nevében pedig dr. Tóth II. László labdarúgó köszöntötte a jubiláló sportkört.

A felszólalások után dr. Nagy Lajos a SZEOL elnöksége nevében jutalmakat adott át a sportkörben kiemelkedő tevékenységet végzett régi elnökök közül dr. Greguss Pálnak, dr. Straub F. Brunónak, dr. Moll Jánosnak, dr. Halász Elődnek és dr. Antalffy Györgynek; a régi legeredményesebb sportolók közül dr. Tóth II. Lászlónak, dr. Németh Andrásnak és dr. Mészáros Ká-

rolynak; az edzők közül Tari Jánosnak, Csaba Bélának és Soós Istvánnak; a klub adminisztratív dolgozói közül Nyári Lászlónak és Selmeczi Mihálynak.

A megemlékezés ünnepségét a SZEOL SC elnökségének a megjelentek tiszteletére adott fogadása zárta.

Jubiláló sportegyesületünket egybeként köszöntötte a budapesti, a debreceni és a soproni egyetem sportköre.

Budapesti, debreceni és pécsi társ-

Szellemes, izgalmas vetélkedő volt

Színhely: Ady téri épület, Auditorium Maximum előtti folyosó.

Időpont: 1971. október 21. 14 óra 50 perc.

Szereplők: 8—10 egyetemista és az újságíró.

Plakát jobbról, kissé lejjebb: Egyetem történeti szellemi vetélkedő az Aud. Max.-ban 21-én 15 órakor. Minden érdeklődőt várunk.

Mi is várunk. A Maximum egyelőre üres. Néha-néha besurran nyitott ajtaján egy-egy székelt cipelő fiú vagy lány — teremrendező. Ketten-hárman térülnek-fordulnak — mindig ugyanazok: a többi jelenlevő s az újonnan érkezettek szemlélik...

15 óra: „díszlet” kész: a tábla előtti elnöki asztalnál három szék, az asztalon könyvhalom. A három padosor előtt három kis asztalka, mögöttük 5—5 szék.

15 óra 10 perc: A karok csapatai hont foglalnak a kis asztaloknál — mögöttük az első padosorban elhelyezkedik lassan gyülekező szurkolótáboruk. Rendező eltűntek, zsűri sehol.

15 óra 20 perc: Némi nyüzsgés: a versenyzők alumínium szemesládákat hoznak maguknak, ezekben fognak később hamuzni... A bal oldali szektorban lázasan rajzolnak... A zsűri bevonul.

15 óra 22 perc: A játékvezető, Ambros György, a JATE KISZ Bizottságának titkárhelyettese bemutatja a zsűrit; elnök dr. Martonyi János egyetemi tanár, segítőitársai Karácsonyi Béla docens és dr. Pollák György docens.

Újabb teremrendezés: A játékvezető az első két-három padosorból sugófülvésszáron kívülre ülteti a kedves közönséget. Majd szellemes kommentár közepette bemutat néhány „eredeti kártyatrükköt”, ismerteti a hagyományos játékszabályokat, a stoppernek kinevezett karóráját megragadva jelt ad a TTK csapatának: Start! Kérdések egyetemünk történetéből: nehezek, könnyűek — vitathatatlanok és vitásak. Birkózás az idővel, a memóriával, a zsűrivel, a 0 vagy 1 vagy 2 pontért.

Közjáték: a JTK csapata „ponthe-gyig” menő vitába keveredik a zsűrivel ama ominózus kérdés felett, hogy az „angolszász bombázók mikor pusztították el a gyermekklinikát”. Több, szem- és fültanú, egymásnak ellentmondó dokumentumok és némi jólétesült felvonalatása után — természetesen a zsűrjénél az igazság, s a verseny állása az első kérdéscsoport után: JTK 8 pont, BTK 8 pont, TTK 6 pont.

II. forduló: sportkérdések stafétában — időeredmény: ragyogó. Csak a bölcsészeknél van pár másodpernyi ki-

egyetemeink részvételével jubileumi labdarúgó és női kosárlabda tornát rendezett a József Attila Tudományegyetem.

A Tisza-parti stadionban lejátszott labdarúgó mérkőzésorozatból a JATE csapata került ki győztesen, 2. Pécs, 3. Debrecen, 4. Budapest együttese lett.

A kosárlabdatornán a Rókusi tornacsarnokban ugyancsak a JATE együttese szerelte meg az első helyet, 2. Debrecen, 3. Budapest, 4. Pécs csapata.

hagyás: egyetlen nevet sem tudnak említeni azok közül, akik „jó tanuló — jó sportoló” kitüntetés szerelek. Eredmény módosul: JTK: 16 pont, BTK 16 pont, TTK 13 pont — s fél perc felélegzés.

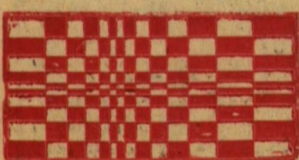
Újabb trükkök: borítékolt kérdésekkel bemutatja a játékvezető, illetve a közönség hangos „buzdításba” kezdő része — akik a híres oktatóink, hallgatóink címzetű harmadik kérdéscsoport egyes pontatlan, félreérthető „kiváncsiszkodásain” vitakoznak. Igaza természetesen megint a zsűrinek van — a jogászok visszaesnek, a TTK-sok viszont erősen felzárkóznak a versenyben. A harmadik forduló után: BTK 22 pont, TTK 22 pont, JTK 20 pont.

Izgalom „a Maximum-on”: az utolsó kérdéskör — egyetemünk kulturális, művészeti történetének nagyobb „alkotásairól” (lásd például a központi épület tábláit, szobrait; József Attila élete és költészete...) a három fiúból és két lányból álló jogászcsapat most 6 pontot gyűjt, az öt TTK-s fiú tovább erősít, 8 pontot szereznek. Megelőzni őket csak akkor lehet, ha a bölcsészek hátralevő öt kérdésükre 10 pontot kapnak: Feszült csendben lobogtatják a bal oldalon a kőben elkészült „Hajrá BTK!” táblát. Az első kérdésre adott helyes válaszáért 2 pont jár a bölcsészeknek, aztán ismét 2 pont, meg megint 2 pont és így tovább... Szóval a végén 10 pont és össznépi örömmámor a BTK-s táborban: összesen 30 pontot szereztek, győztek: Csejtei Dezső, Csernus Sándor, Harcsi Tibor, Szigeti Lajos, Papp István.

Poén: A győztes csapat tagjait négy napos csehslavákiai autóbussz-kirándulással jutalmazza, a második helyezett TTK-sok kettőszáz-kettőszáz forintot, a harmadik helyezett JTK-sok száz-száz forintot könyvvásárlási utalványt kapnak, plusz okleveleket és az egyetem 50 éves fennállása alkalmából készített díszes kerámiaátat.

A játékvezető végre nyugodtan elszívhat egy cigarettát a zsűri két és félórás egymásközti suttogással történt türelmes mérlegelés és magyarázat után hangosan is vitathatja a problémákat: a közönségnek mind az ötven tagja elfoglalhatja az első padosorokat: az újságíró pedig rohanhat, hogy lapzártáig leadhassa szubjektív riportját, amelyben a szokásos nyomdai és terjesztési kérések következtében majd három hét múlva elmondhatja a jelen nem levőknek: kár, hogy kihagytátok, szellemes, izgalmas, jó vetélkedő volt.

Szabó Magdolna

SAKK

Rovatvezető: dr. Mosonyi Kálmán

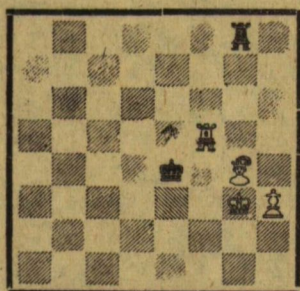
FISCHER ANTE PORTAS!

„A sakkvilágbanok jelölt versenyel éppen csak, hogy elkezdődtek...” — írta legutóbbi rovatunkban. Ezután a nyári szünet idejére a rovatvezető egyhónapos külföldi tanulmányútja miatt négy hónapig szünetelt a rovat, s a világbaolnok jelölt versenyel befejeződtek. E sorok írásakor Fischer 6,5 : 2,5 arányban nyert Petrosjan ellen. Az amerikai nagymester, Robert Fischer lesz az 1972. tavaszán sorra kerülő páros mérkőzésen Boris Spasskij világbaolnok ellenfele.

A nyolc világbaolnokjelölt négy városban ült le az első fordulóhoz, amely a győztesek személyében nem hozott meglepetést, de az arányban igen. Petrosjan, Korcsnoj és Larsen körülből abban az arányban győztek, ahogy a közvélemény várta, arra azonban senki sem számított, hogy Fischer 3 : 0 arányú „klütés” győzelemmel fogozni a leningrádi Tajmanov nagymester ellen. (10 játszmából állt volna a páros mérkőzés, de 6-6-nál már nem volt értelme, hogy a hátralevő 4 játszmát is lejátszák.) Az utólagos objektív értékelés tájékoztat minket, hogy az arányt, hiszen Tajmanov egy nyert, egy előnyösebb és két sáma remis állást veszített el, s csak a 4. és 6. játszmában nyújtott Fischer vitathatatlanul egységes teljesítményt, de ez nem jelenti azt, hogy Fischer „szerencsével” győzött. A sakkban ekkora szerencse nincs, ha valakinek állandóan „szerencséje” van, az már a tehetség egyik fajtája: szívósság, rugalmasság. — Inkább Bondarevszkij szovjet nagymesterrel lehet egyetérteni, aki szerint Fischer és Tajmanov nem ugyanabba a súlycsoportba tartozó versenyzők.

Bondarevszkij írta, hogy „Fischer képes küzdeni minden egyes játszmában elcsúsz-

végig, szinte egészen addig, míg csak királyok maradnak a táblán. Erre nem sokan képesek.” E megállapítás illusztrálására a második játszmaiban találjuk meg. A 73. lépés után, mikor másodszor maradt a játszma függőben a következő állás maradt a sakkasztalán:

Világos: Kg3, Bf5, Fg4, gy:h3 (4). Sötét: Ke1, Bg8, Hg5 (3).

Ezt az állást jobb sakkokozóknak „nem illeik” tovább játszani, remisre kell adni, hiszen nyilvánvaló, hogy az egy gyalogos előny (szűcsőgyalog, ellenkező színi sarokmező) kevés a győzelemhez. Fischer tovább játszott, ellenfele 8 lépés múlva hibázott és vesztett.

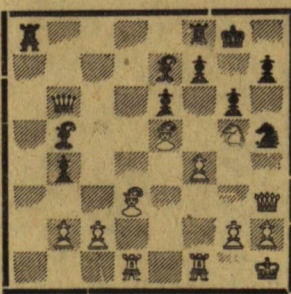
Érthető izgalommal várta ezután a közvélemény a második fordulót, abban is elsősorban a Fischer—Larsen párosmérkőzést, hiszen tavaly Belgrádban botrány volt az miatt, hogy Larsen is, Fischer is az első táblát követelték megütközni a világválogatottban. Akkor a szociátaban a dán nagymester győzött, Fischer átengedte neki az első táblát, de most „fizetett” ugyanúgy 6 : 0 arányban, mint Tajmanov ellen. Most sem kellett az utolsó 4 játszmát lejátszani.

Összehasonlítva a két mérkőzést, meg kell állapítanunk, hogy Larsen az azonos számú adatok mellett súlyosabb vereséget szenvedett, mint Tajmanov, minden partit a Fischeré volt, egyetlen játszmában sem volt kétséges Fischer győzelem. Hogy mondani szokás, „feltörölte a sakkasztalt” Larsennel. — Persze a tárgyalosság megkívánja annak a megállapítását is, hogy Fischer is jobban játszott, többet produkált ezen a mérkőzésen. Legjobb teljesítménye az 5. játszma volt, amelyet egyszerű, sallangmentes stílusa a legnagyobb sakkbeil teljesítmények közé emel.

Fischer—Larsen. Szófia!l védelem. 1. e4, c5 2. Hf3, Hc6 3. d4, cd: 4. Hd4, Hf6 5. Hc3, cd: 6. Fc4, e6 7. Fb3, Fe7 8. Fe3, 0-0 9. Fd7, 0-0 10. f4, Vc8 11. f5! (Gyönyörű pozíció gyalogáldozat!) Hd4: 12. Fd4, ef: 13. Vd3! fe: 14. He4, He4: 15. Ve4! (Egy pillantás a táblára: egy gyenge gyalog Larsen előnye, ezzel szemben a világos tisztek tapogatták a gyenge királyállást és a passzív vezérszárnnyat.) 15. ... Fe6 16. Bf3! Vc6 17. Be1. (Hatalatlan önbizalom: cserélni engedni a támadó vezért azért, hogy tempóval fejlődhesek.) 17. ... Ve1: 18. Be4: d5 19. Bg3! (Elegáns, az ef bástya nem üthető, mert Bg7:4 matrig megy.) g6 20. Fd5!, Fd6 (Egyes elemzők szerint, egy tál lencsésért — minőségelőny — eladja a partit. Sötét helyzete azonban itt már nehéz. Fd5: 21. Be7: után állása passzív marad, s bár másszínű futók maradnak a táblán, aligha kétséges, hogy Fischer technikai tudása és a behatolt bástya elegendő a győzelemhez.) 21. Be6:1, Fg3: 22. Be7, Fd5 23. Bd7!, Ba8 24. e3, a5 25. Ba7, Fe7 26. x3, Bfe8 27. Kf1, Be7 28. Ff6, Be3 29. Fe3, h5 (Az a gyalogos elvesztett, sötét h4-gyel zavarokeltésre játszik.) 30. Ba6! (Neki nem sürgős! Fenyegtet Bg6!) Fe5 (Vízonylag a legjobb, mert Bg6: után visszanyerné a gyalogost e3-on és szétörné az erős gyalogláncot.) 31. Fd2, Bd3 32. Ke2, Bd4 33. Fe2, Be4: (Rákényszerült.) 34. Fe4:, Be4: 35. Kd3:, Be5 36. Ba5:1 (Nem látványos, de klasszikusan egyszerű és szép. A többi technika dolga.) Ba5: 37. Fa5:, Fb2: 38. a4, Kf8 39. Fe3:, Fe3: 40. Ke3:, Ke7 41. Kd4, Kd6 42. a5, f6 43. a6, Kc6 44. a7, Kb7 45. Kd5, h4 46. Ke6 sötét feladta.

TANULJ KOMBINÁLNI!

Neuman—Hernandez
Dresden, 1970.

Világos: Kh1, Vh3, Bd1, Bf1, Fd3, Fe5, Fg5; gy: b2, c2, f4, g2, h2 (12).

Sötét: Kg8, Vb6, Ba8, Bf8, Bb5, Fe7, Hh5; gy: b4, c6, f7, g6, h7 (12).

Világos vaúl támad. Az olvasó feladata annyi, hogy megtalálja a mattig vivő utat. A vezéraldózatok megfejtésai az előző rovatból:

Löwenfisch—Rjumin 1. Vg6:7, hg: 2. Ff7:4, Bf7: 3. Bh8:4, Kh8: 4. Hf7:7+, Kg8 5. Hd8: és a nagy tűzijáték csak egy gyalogost és jobb állást eredményezett, sőt, azonban nem bírta tovább és feladta a játszmát. Krcal, de a végeredmény valóban nem volt kétséges.

Ljubinszkij—Neciperovics 1. Vb7:7, Fb7: 2. Fb7:4, Ka5 3. Fb4:4, Kb6 4. Fc3:4, Kc5 5. Fd4:4, Bd4: 6. Bd4:, Kd4: 7. Fc1:, feladta.

Kretschmer—Laue 1. Vc5:4 és sötét feladta. — Nem lett volna jó 1. h4?, Bh1+ 2. Kh1:, Vb1+ 3. Kh2, Vg1+ 4. Kh3, Vh1 matt miatt. Ugyancsak hibás lett volna 1. Vd4:, Bh1 2. Kc3, Vg5 stb. Hf2+ 3. Kf1, Hh3: 4. gh:, hg: és sötétnek minőségelőnye marad. 3. Be7 matt.

Fuchs—N. N. 1. Vc6:1 Vc6: 2. Hd4:4, Hd4 Spasskij—Korcsnoj 1. Vh2:1! és sötét feladta, mostmár bemej az e7 gyalogos.

Vejszap—Hodzsa 1. ... Vc1:4 2. Bc1:,

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola Lapja. Megjelenik havonta kétszer. Feladás szerkesztő: Fenékel Judit. Szerkesztőség: Szeged, Dugonics tér 12. Telefonszám: 15-198. Kiadásért felel: Kovács László, a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kiadóhivatal: Szeged, Magyar Tanácskörtársaság útja 10. Telefon: 13-562. A lapot az intézmények pártbizottságai terjesztik. Ára: 1 forint. Előfizetés egy évre: 17 forint. Szegedi Nyomda